

கடவுளை

எப்போதும் தடையதுமில்லை

கடவுளை

எப்போதும் நிந்தித்ததுமில்லை.

எப்போது

சினகுகனுக்குள் புகுந்து

கத்தியால் குத்திக் கிழிக்கப்படுகிறதோ

அப்போது

நான் யதனாக உணர்கிறேன்

எப்போது மசுதிகளுக்குள்

இயந்திர துப்பாக்கிகள் துவம்சம் செய்கிறதோ

அப்போது

நான் இசுலாமியனாக உணர்கிறேன்.

எப்போது

தவாலயங்களின் மீது

விமான குண்டுகள் வீழ்கிறதோ

அப்போது

நான் கிறிஸ்தவனாக உணர்கிறேன்.

எப்போது

கோவில்களைப் பீரங்கிகள்

மிதித்து சிதிலங்களாகுகிறதோ

அப்போது

நான் இந்துவாக உணர்கிறேன்.

எப்போது

விகாரைகளை தற்கொலை குண்டுகள்

அழித்துப் போடுகிறதோ

அப்போது

நான் பௌவத்தனாக உணர்கிறேன்.

எப்போது

மனங்கள் பாறகைளாக உறநைந்து கபினப்புடுகிறதோ
அப்புதோ
உயிர்கள் உமிபதோல் காற்றில் கரநைந்து புதோகின்றன.

எம்மலை

காக்க காத் திருக்கும் கடவுளாரே
உங்களலை ஆராதிக் ககளை விப்பு வுனென்று
`மனிதனை மனிதன் அழித்துக் கொள்ள
ஆயிரம் மதங்கள் உண்டு,
ஆனால் மனிதனை மனிதன் அணதத்து கொள்ள
மதங்கள் எப்புதோ துனெறப்பு தோகிறன?'